

DE MOBILISATIE VAN HET BULGAARSCHE LEGER.
Een straattooneeltje in Sofia, de hoofdstad van Bulgarije. De inwoners der stad brengen den troepen, die naar de grenzen vertrekken, geestdriftige ovaties.

Het pad van den Roem

Humoreske van F. HAGEMAN.

Het was vier uur.

Toen de zon het dak van „Villa Excelsior" begon te belekken en er al fijne gouden straaltjes langs het zolderraam dropen, dat als een blikkerend schild te stralen stond in den gevel van 't nog nadommelende huis, ratelde gelijkvloers, met castagnetklappering, een jaloezie omhoog.

Het geluid kletterde hard in de ochtendstilte.

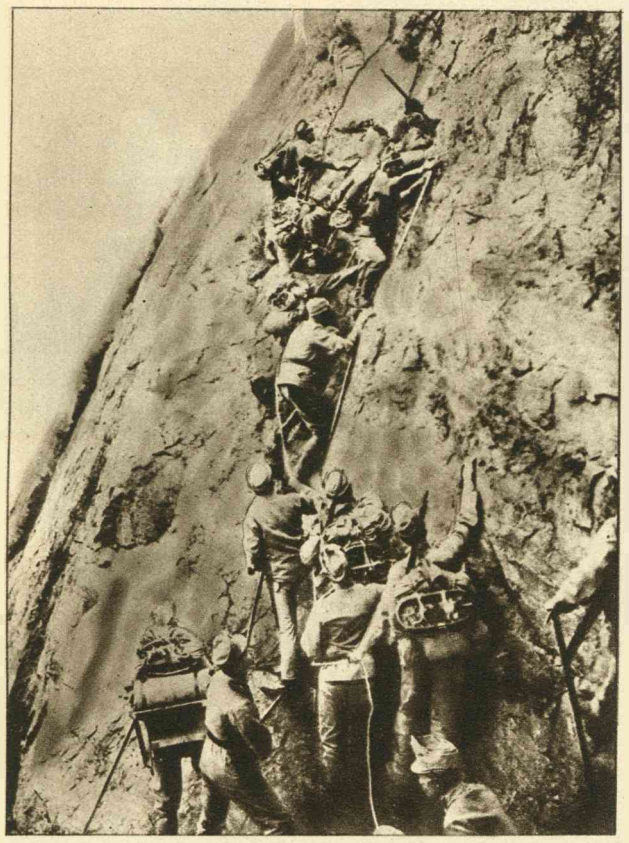
Daarna werden de raamhelften langzaam uiteengeslagen en kwam er een meisjesgezicht te zien, waarvan de oogen even knipten tegen 't gouden licht buiten, en die dan vroolijk te lachen begonnen, toen ze de weelde opvingen van 't zonnegestoei. Dan boog 't hoofd van 't jonge meisje voorzichtig naar buiten, draaide links en rechts. De oogen zochten het lange kiezelpad af, marmermat glanzend in den jongen dag, en waarlangs de spichtige boompjes diskreet ruischelden.

Het was zeer stil. Een oneindige teederheid hield de nauw ademende heesters en bloemen rondom het buitenverblijf omvangen. De natte grassprietjes, gezellig bij elkaar in dichte gelederen rond de bloemperken gedrongen, negen met elegante buiginkjes tegen elkander, bewogen door den bries die zachtjes kwam aanzuchten. Vertrouwelijk fluisterden de pas ontwaakte bloemen elkaar haar weelderige droomen in. De boomen stonden stil te peinzen ; ze waren alle wijze, oude mannen, die de zon al duizenden malen zagen opkomen en ondergaan ; voor hen was het nieuws er af, maar de krokusjes en viooltjes, de anjelieren en goudsbloemen genoten, genoten.

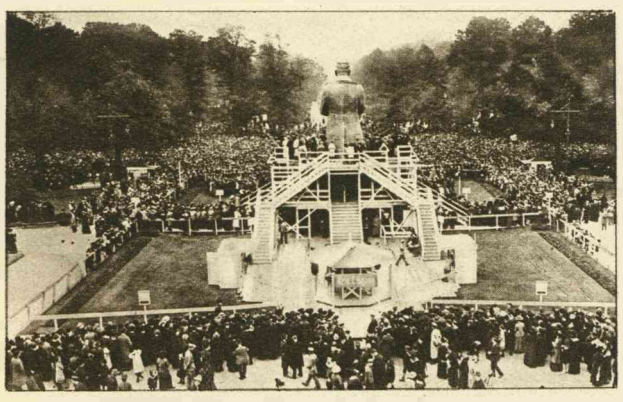
Het meisje keek nogmaals onderzoekend naar links en weer naar rechts. Zoo stond ze even, een wit, lief figuurtje tegen den wazig-duisteren · kamer-achtergrond, tot ze ineens recht schokte. In de laanverte klonk fijntjes het zilveren gepieng van een fietsbel.

Snel verdween het meisje en terwijl aan het eind van de laan voor het huis een jonge, struische fietser kwam aanpeddelen, knarste de voordeur open en weer dicht. Het meisje stond buiten, een fiets aan de hand. Met een zwaai was de jongen van zijn rijwiel.

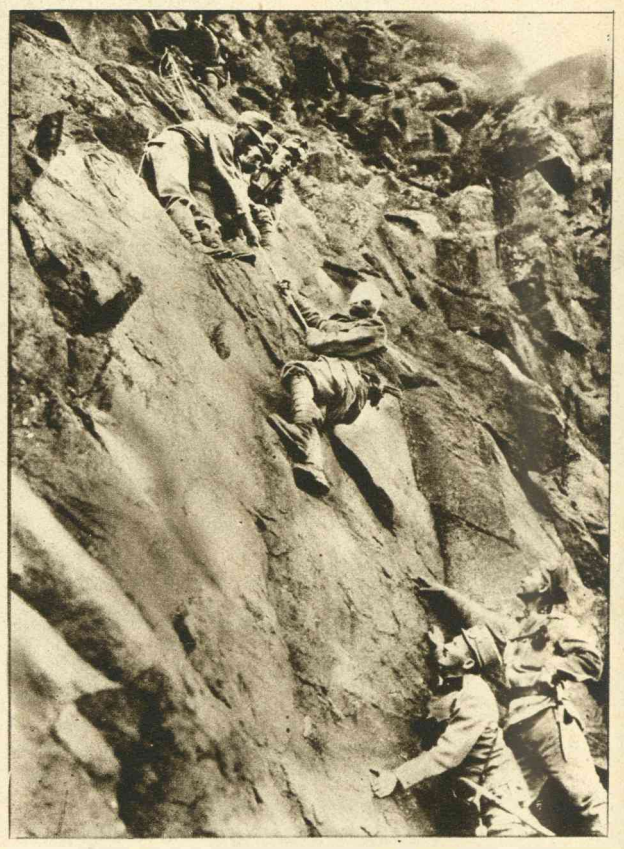
„Daar ben ik, Suus. Toch niet te laat ?"

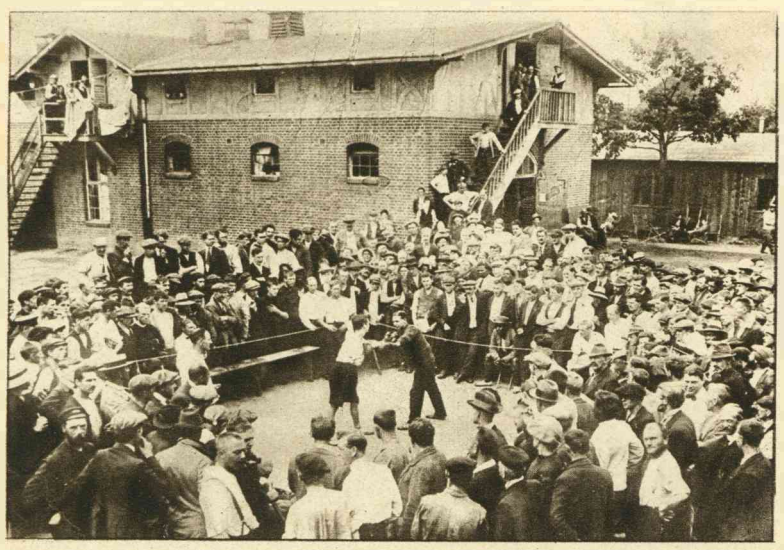
DE STRIJD IN HET OOSTENRIJKSCH-ITALIAANSCHE GRENSGEBIED.
Met welke ontzettende moeilijkheden de strijdende legers in het Oostenrijksch-Italiaansche grensgebied te kampen hebben, demonstreert bovenstaande foto, waarop men Oostenrijksche soldaten een steile rots op schitterende wijze ziet beklimmen. *(V.F.B.)*

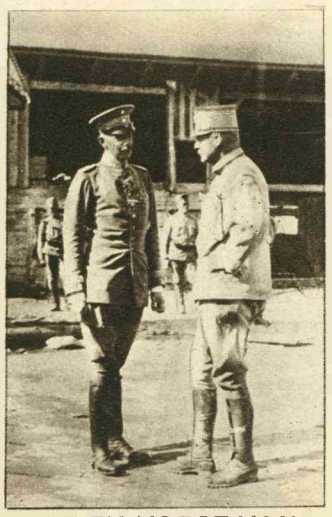
HULDIGING VON HINDENBURG.
Verleden week herdacht Von Hindenburg zijn 68sten verjaardag. Op dien dag heeft men te Berlijn voor het standbeeld van den grooten veldheer op de Königsplatz een betooging gehouden, die een zeer geestdriftig karakter droeg. *(V.F.B.)*

GEWONDENVERVOER IN DE BERGEN.
Welke, bijna onoverkomelijke, moeilijkheden het vervoer van gewonden in de bergen ondervindt, toont bovenstaande, eveneens in het Oostenrijksch-Italiaansche grensgebied genomen foto. Ze laat ons een Oostenrijksche patrouille zien, die een gewonden krijgsmakker meevoert. *(V.F.B.)*

HET KAMP RUHLEBEN BIJ BERLIJN.
Een kijkje tijdens een bokswedstrijd in het kamp te Ruhleben bij Berlijn, waar de in Duitschland vertoevende burgers van landen waarmede dit rijk in oorlog is, zijn geïnterneerd. *(V.F.B.)*

DE EX-VORST VAN ALBANIË.
De Prins Von Wied, (links), gewezen vorst van het „Koninkrijk" Albanië, in gesprek met aartshertog Leopold Salvator van Oostenrijk. *(V.F.B.)*

HET KAMP RUHLEBEN BIJ BERLIJN.
Een zonderling-uitziend bewoner van het civiel-interneeringskamp Ruhleben bij Berlijn. *(V.F.B.)*